

ДРЖАВНО ИДЕНТИФИКАЦИЈСКО НОМЕРУЈУЋЕ ОДЛУКЕ:	13.7.2012.
Орг. јед.	Број
	360/2

Република Србија
УСТАВНИ СУД
Број: ПУо-231/2011
11.07. 2012. године
Београд

Уставни суд, Мало Веће, у саставу: судија Предраг Ђетковић, председник Већа, и судије Братислав Ђокић и мр Милан Марковић, чланови Већа, на основу члана 167. став 1. тачка 1. Устава Републике Србије, на седници одржаној 3. априла 2012. године, донело је

ЗАКЉУЧАК

Одбацује се иницијатива за покретање поступка за оцену уставности и законитости одлуке Наставно-научног већа Правног факултета у Крагујевцу број 1370/12 од 6. јуна 2011. године.

Образложење

Уставном суду је 27. јуна 2011. године поднета иницијатива за покретање поступка за оцену уставности и законитости одлуке наведене у изреци.

У иницијативи се наводи: да је питање изузећа *par excellence* законска материја; да је доношењем оспорене одлуке узурпирана надлежност Народне скупштине, чиме су повређене одредбе члана 98. и члана 99. став 1. тачка 7) Устава; да је прописивањем услова изузећа повређено начело једнакости пред законом, јер су лица која студирају на Правном факултету у Крагујевцу, доведена у неједнак положај у односу на лица која студирају на другим факултетима.

Уставни суд је дописом од 24. фебруара 2011. године Правном факултету доставило иницијативу на одговор.

Правни факултет у Крагујевцу је одговору на иницијативу, поред осталог, навео: да је оспорена одлука донета на седници Наставно-научног већа 6. јуна 2011. године; да је објављена 13. јуна 2011. године, на сајту и огласној табли Факултета; да је почела да се примењује осмог дана од дана објављивања; да је оспорена одлука донета на основу одредбе члана 100. став 1. тачка 12) Статута Правног факултета у Крагујевцу; да је чланом 89. став 6. Закона о високом образовању прописано да се општим актом високошколске установе ближе уређује начин полагања испита; да је један од основних принципа високог образовања аутономија; да се начело једнакости не може произвољно тумачити у зависности од нахођења и одређених личних интереса; да околност да се студент налази у сродству са испитивачем, јесте околност која нарушава

једнакост међу студентима; да је основни циљ доношења оспорене одлуке био обезбеђивање објективности испитног процеса.

Уставни суд је у спроведеном поступку утврдио да је оспореном одлуком прописано: да је наставник Правног факултета у Крагујевцу, као и наставник другог факултета, који је ангажован као испитивач, односно као члан испитне комисије на Правном факултету у Крагујевцу дужан да се изузме од дужности испитивача ако је са кандидатом у крвном сродству у правој линији неограничено, ако је са кандидатом у побочној линији до четвртог степена, ако је са кандидатом у сродству по тазби до другог степена, без обзира да ли је брак престао, ако је брачни или ванбрачни друг кандидата, ако са кандидатом живи у заједничком домаћинству, ако је са кандидатом у кумовској вези; да Декан Факултета доноси одлуку о изузећу испитивача и члана испитне комисије; да ће испит положен супротно одредби из става 1. ове одлуке бити поништен.

Уставом Републике Србије је утврђено: да су пред Уставом и законом сви једнаки; да свако има право на једнаку законску заштиту, без дискриминације; да је забрањена свака дискриминација, непосредна или посредна, по било ком основу, а нарочито по основу расе, пола националне припадности, друштвеног порекла, рођења, вероисповести, политичког или другог уверења, имовног стања, културе, језика, старости и психичког или физичког инвалидитета (члан 21.); да Република Србија уређује и обезбеђује систем у области образовања (члан 97. тачка 10.); да је Народна скупштина највише представничко тело и носилац уставотворне и законодавне власти у Републици Србији (члан 98.); да Народна скупштина доноси законе и друге опште акте из надлежности Републике Србије (члан 99. став 1. тачка 7.); да је правни поредак Републике Србије јединствен (члан 194. став 1.); да сви подзаконски општи акти Републике Србије, општи акти организација којима су поверена јавна овлашћења, политичких странака, синдиката и удружења грађана и колективни уговори морају бити сагласни закону (члан 195.).

Законом о високом образовању ("Службени гласник РС", бр. 76/05, 100/07, 97/08, 44/10) је прописано: да се делатност високог образовања, поред осталих, заснива на принципу аутономије (члан 4. тачка 2)); да право на аутономију универзитета и других високошколских установа подразумева, у складу са овим законом, право на утврђивање правила студирања и право на доношење статута (члан 6. тачка 2) и 4)); да је статут основни општи акт високошколске установе којим се уређује организација установе, начин рада, управљање и руковођење, као и друга питања од значаја за обављање делатности и рад високошколске установе, у складу са законом (члан 46.) да је стручни орган универзитета Сенат, а стручни орган факултета, односно уметничке академије научно-наставно, односно наставно-уметничко веће (члан 55. став 4.); да стручни орган самосталне високошколске установе доноси кодекс професионалне етике, којим се утврђују етичка начела у високом образовању, објављивању научних резултата, односу према интелектуалној својини, односима између наставника и сарадника, других запослених и студената, поступцима у наступању високошколске установе и наставника, сарадника и студената у правном промету, као и у односу према јавности и средствима јавног информисања (члан 55. став 7.); да се општим актом високошколске установе уређује начин полагања испита и оцењивање на испиту (члан 89. став 6.).

Статутом Правног факултета у Крагујевцу (бр. 2012/2, 3111/12, 2354/2, 3657/1 и 318/12) је прописано: да аутономија Факултета, у складу са

Законом подразумева, поред осталог, право на утврђивање правила студирања (члан 7. став 2. алинеја 2.); да наставно научна јединица обавља своју делатност, поред осталих, преко Наставно-научног већа (члан 30.); да Научно-наставно веће доноси општа акта о организацији и раду организационих јединица Факултета, условима и начину уписа на акредитоване студијске програме, организацији и извођењу студијских програма и програма перманентног образовања, полагању испита и оцењивању на испиту, правима и обавезама запослених и студената, издавачкој делатности, уџбеницима и другим училима, као и друга општа акта у складу са законом и овим Статутом (члан 100. тачка 12.).

Из цитиране одредбе члана 89. став 6. Закона произлази да је свака високошколска установа овлашћена да доноси општи акт, којим се регулише начин полагања испита. С обзиром да прописивање изузетка испитивача, односно члана испитне комисије, спада у уређивање начина полагања испита, Уставни суд је закључио да се оспореном одлуком Наставно-научног већа Правног факултета у Крагујевцу број 1370/12 од 6. јуна 2011. године остварује законодавни налог и да њеним доношењем није могла никако бити извршена "узурпација надлежности" Народне скупштине, као носиоца законодавне власти.

Законско овлашћење високошколске установе да својим општим актом уреди на који начин ће се обезбедити објективност и непристрасност испитивања студената, не може се довести у везу са повредом "начела једнакости пред законом", јер се оспореном одлуком не ограничава никакво субјективно право којим би се његови носиоци ставили у неједнак положај у односу на друга лица која се налазе у истој фактичкој ситуацији. Напротив, сврха оспорене одлуке је управо стављање у једнаки положај са осталим студентима, оних студената за које постоји оправдана сумња да би се могла наћи у повлашћеном положају.

На основу наведеног, Уставни суд је, на основу члана 36. став 1. тачка 5) Закона о Уставном суду ("Службени гласник РС", бр. 109/07 и 99/11), иницијативу одбацио као очигледно неосновану.

Уставни суд је, на основу свега изложеног и одредбе члана 47. став 2 Закона о Уставном суду, решио као у изреци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА
Предраг Ђетковић, с.р.

За тачност отправка:

4585012.0016.27/1